

УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК В ЧАСТИНІ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА, ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

Кравчук А.В., *a_kravchuk358@tsatu.edu.ua*

Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Д. Моторного

Управління витратами на сільськогосподарських підприємствах є важливим засобом побудови системи обліку витрат, з урахуванням стратегічних та тактичних цілей і вимог керівництва. Це складний процес, що передбачає не тільки зважену класифікацію, а й систематичний моніторинг фактичних витрат та їх поведінки під впливом внутрішніх і зовнішніх факторів, прийняття рішень щодо поліпшення структури собівартості продукції, ціноутворення. [1, с.95]

В умовах обмеженості ресурсів і досягнення планової ефективності виникає потреба постійного порівняння понесених витрат і отриманих результатів. Ця проблема посилюється під впливом інфляції, коли дані про виробничі витрати необхідно повсякденно порівнювати з майбутніми витратами, що значною мірою залежить від впливу зовнішнього середовища. Можливість усунення або передбачення впливу багатьох негативних внутрішніх і зовнішніх факторів з'являється завдяки раціонально організованому обліку витрат на виробництво.

В залежності від особливостей техніки, технології та організації виробництва, питомої ваги окремих видів витрат у собівартості рослинницької продукції підприємства вносять зміни у рекомендований перелік статей витрат. Такий підхід є доцільним, адже збільшується інформаційна ємкість облікових даних. Проте, при введенні додаткових статей одночасно зростає трудомісткість роботи по збиранню та опрацюванню даних. Тому тільки оптимальна деталізація статей дасть змогу приймати ефективні рішення щодо управління витратами та пошуку резервів зниження їх розміру.

Для посилення прояву аналітичних функцій обліку пропонується деталізувати статтю «Роботи і послуги», оскільки дана стаття містить суми витрат, що мають різну економічну суть – в ній відображаються вартість робіт і послуг наданих як власними допоміжними виробництвами, так і сторонніми організаціями.

Можливими базами для розподілу загальновиробничих витрат є години праці, заробітна плата, обсяг діяльності, прямі витрати. В сільському господарстві загальновиробничі витрати передбачено розподіляти між об'єктами пропорційно загальній сумі витрат, за винятком вартості насіння, кормів, сировини, матеріалів та напівфабрикатів.

Таким чином, загальновиробничі витрати можна буде відносити на рахунок «Виробництво» протягом звітного періоду на кожен культуру чи групу культур. Розподілені за ставкою загальновиробничі витрати відображатимуть по кредиту рахунку 91 «Загальновиробничі витрати». По дебету рахунку 91 відображатимуть фактичні загальновиробничі витрати.

Підсумовуючи варто відмітити, що така галузь як рослинництво має свої особливості накопичення та аналізу витрат в залежності від розміру, організаційних особливостей конкретного підприємства.

Вміло організований облік витрат та калькулювання собівартості продукції рослинництва, повинен забезпечити оперативне, достовірне та повне надходження інформації щодо кількості та вартості одержаної продукції (виконаних робіт і наданих послуг), трудових, матеріальних та грошових витрат на виробництво продукції по підприємству в цілому та окремих його структурних підрозділах .

Список використаних джерел

1. Юрківський О.Й. Роль управлінського обліку в підвищенні ефективності функціонування сільськогосподарських підприємств. *Економіка АПК*. 2014. №1. с.93-95.

Науковий керівник: Безверхня Ю.В., к.е.н., доцент
ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО СКЛАДАННЯ АУДИТОРСЬКОГО ЗВІТУ ЗГІДНО МСА 700
«ФОРМУВАННЯ ДУМКИ ТА СКЛАДАННЯ ЗВІТУ ЩОДО ФІНАНСОВОЇ
ЗВІТНОСТІ»

Кузьміна М.О., Email: mariyakolesn2198@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет

Складання аудиторського звіту є одним із найвідповідальніших складових аудиторського процесу, оскільки формуються підсумки виконаних аудиторських процедур, узагальнюються виявлені помилки, визначається їх сукупний вплив на фінансову звітність і висловлюється думка аудитора щодо її достовірності, повноти відповідності чинному законодавству.

МСА 700 «Формування думки та складання звіту щодо фінансової звітності» передбачено, що за результатом аудиту фінансової звітності надається аудиторський звіт, який має наступні критерії: документарна форма — аудиторський звіт надається у письмовому вигляді; публічність — спрямованість до всіх зацікавлених членів суспільства; незалежність думки аудитора — така спрямованість думки, яка дає можливість висловити висновок без будь-якого впливу, що може поставити під загрозу професійне судження, та діяти добросовісно, з об'єктивністю та професійним скептицизмом (п. 291.5 Кодексу етики професійних бухгалтерів).

За структурою аудиторський звіт складається з трьох основних розділів: загальні відомості про перевірку, загальна характеристика системи внутрішнього контролю та результати виконання процедур щодо отримання доказів стосовно тверджень у показниках фінансової звітності.

Висновок аудитора призначений для широкого кола користувачів, його оприлюднення є свідченням того, що річний бухгалтерський звіт клієнта як у цілому, так і в усіх частинах відповідає чинному законодавству України, правилам ведення бухгалтерського обліку і є достовірним.

Після завершення аудиту один примірник підсумкової документації залишається в аудитора (аудиторській фірмі).

Список використаних джерел

1. Електронний ресурс «Законодавство України». Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/>

2. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг : видання 2015 р., частина 1 – 2015. – [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.apu.com.ua/attachments/article/1038/Part_1_2015.pdf

3. Андрейцева І. А. Аудиторський висновок: методичні аспекти / І. А. Андрейцева // Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Економічні науки. – 2014. – Вип. 9. – С. 119-123.

Науковий керівник: Сахно Л.А., к.е.н., доцент.